הגדה
של
פסח

סדר פסח בקיבוץ
רמת הכובש

היום אתם יוצאים בחודש **האביב**

והיה היום הזה

לכם לזכרון

וחגֹתֶם אותו

חג ליהוה לדורותיכם

חוקת עולם תְחָגֻהוּ.

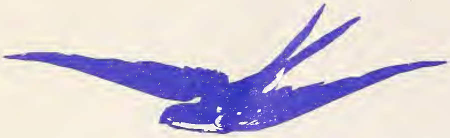
שָמור אִת חודש האביב ועשית

פסח

כי בחודש האביב

הוציאך יהוה אלוהיך ממצרים לילה.

♪ **הגיע** ליל פסח
הלילה הזה
כל העולם כולו
אומרים בו הלל.
הלילה הזה אוצְרות
טללים נפתחים.

♪ **כי** הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו.
הניצנים נראו בארץ,
עת הזמיר הגיע
וקול התור
נשמע בארצנו.
התאנה חנטה פַגֶיהָ
והגפנים סמדר
נתנו ריח.

♪ **דודי** ירד לגַנו
לַערוגות הבֹשֶם
לִרעות בַגַנים
וְלִלְקֹט שושנים:
אני לדודי ודודי לי,
הרועֶה בשושנים.

♪ כָּתְנוֹת פסים לבש הגן

וּכְסוּת ריקמה - מַדֵי דְשָׁאוֹ,
וּמעיל תשבֵּץ עָטָה כל עץ
וּלְכל עין הֶרְאָה פִּלְאוֹ.

כל ציץ חדש לִזמן חוּדַש,
יצא שׂוֹחֵק לִקראת בואו,
אך לפניהם שׂוֹשָן עָבַר -
מֶלֶך כי על הוּרַם כִּסְאוֹ.

יצא מִבֵּין מִשְׁמַר עליו
וַיְשַׁנֶה את בִּגְדֵי כִלְאוֹ.
מי לא יִשְׁתֶּה יֵינוֹ עליו,-
האיש ההוא יִשָׂא חטאו.

כוס ראשונה
אביב

מה נעים הזמן הזה

מה נעים הזמן הזה!
מעיין חדווה נובע
כה תבל יפת מראה
הוריקו גיא וגבע

מה נעים הזמן הזה!
השכם נצא עם שחר,
שמש פז הרחק עולה,
שרה ציפור ביער.

שיר חדש ירון כל צליל,
לכבוד הדר הטבע
שיר חדש ירון כל צליל
עם יום אביב יפה

רגש טוב הלב מלא
ריבה תרקוד עם נער
רגש טוב הלב מלא
עם יום אביב יפה.

מה יפית האביב

מה יפית האביב!
בשדה, באחו
הציצים יפרחו,
וצהלת חיים סביב.
מה יפית האביב,
מה נעמת האביב.

מה יפית בוקר אור!
כל ענף, כל עשב,
יגמעו טל כסף,
ישתו טל, יפיצו מור,
מה יפית בוקר אור,
מה נעמת בוקר אור.

מה יפית העולם!
ים דגן שטוח,
יך גלים ברוח,
ומאירים פני האגם.
מה יפית העולם,
מה נעמת העולם.

…………………………………………………………

*** מוגשת מנה ראשונה: מרק עם קניידעלך ודגים ***

אב הסדר:

הריני
מוכן ומזומן

לקיים המצוה
לספר
ביציאת מצרים
יחד עם כל בית ישראל.

הָא

♪ לַחְמָא עַנְיָא

דִי אֲכַלוּ אַבָהָתָנָא
בְּאַרְעָא דְמִצְרָיִם.
כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכֹל.
כָּל דִצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח.

הָשַׁתָּא עַבְדֵי,
לַשָּׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי-חוֹרִין.
הָשַׁתָּא אֲנַחְנוּ גְאוּלֵי יִשְׂרָאֵל,
לַשָּׁנָה הַבָּאָה כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּנֵי חוֹרִין בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל.

מה נשתנה

♪ **הלילה הזה מכל הלילות?**

שבכל הלילות

אנו אוכלים חמץ ומצה

הלילה הזה כולו **מצה.**

שבכל הלילות

אנו אוכלים שְׁאָר ירקות

הלילה הזה **מרור.**

שבכל הלילות

אין אנו **מטבילין** אפילו פעם אחת.

הלילה הזה שְׁתֵּי פעמים.

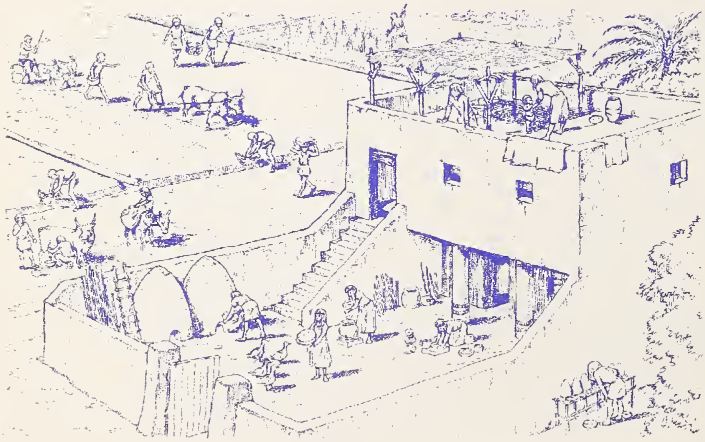
שבכל הלילות

אנו אוכלים בין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין

הלילה הזה כולנו **מְסֻבִּין.**

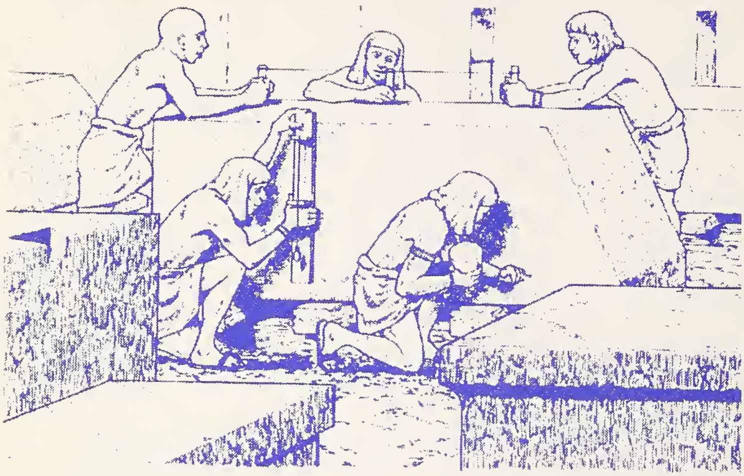
עבדים
היינו
לפרעה
במצרים

♪ עבדים היינו, עתה בְּנֵי חורין

וַיּוֹצִיאֵנוּ
יהוה אלהינו מִמִּצרים
בְּיד חזקה.
למען הָבִיא אותנו,
לָתֶת-לנו את הארץ,
אשר נשבע לַאבותינו.

וַאֲפִילוּ

כֻלנו חכמים,

כֻלנו נבונים,

כֻלנו זקנים,

כֻלנו יודעים

את התורה-

מִצְוָה עלינו

לְספר בִּיצִיאת מצרים;

וכל המרבה לְסַפֵּר

בִּיציאַת מִצרים

הֲרֵי זה משובח.

♪ לֵיל שִׁמֻרִים הוא ליהוה

לְכל-בְּנֵי ישראל לְדוֹרוֹתָם

רבן גמליאל היה אומר:
כל מי שלא אמר שלשָה דברים אלו
בַּפֶּסַח-לא יצא ידֵי חובתו. וְאלו הן:

פסח מצה ומרור

(ילד שואל)

פסח על שום מה?

(הורה):
על שום שֶׁפָּסַח הקדוש ברוך הוא-
על בתי אבותינו במצרים.

(ילד מרים את המצה ושואל)

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה?

(הורה)
על שום שלא הספיק בְּצֵקָם
של אבותינו לְהַחֲמִיץ.

(ילד מרים את המרור ושואל)

מרור זה שאנו אוכלים על שום מה?

(הורה)
על שום שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים
את חיי אבותינו בְּמִצְרַיִם.

הטבלה שניה:
יקח מרור במי-מלח
יאכל מצה על מרורים.

וַיֵּרֶד יעקב מִצְרַיְמָה

וכל זרעו אִתּו.

ויאמרו אל פרעה: לגור בָּארץ באנו,

כי כבד הרעב בְּארץ כנען.

וַיּוֹשב יוסף את אביו ואת אחיו

וַיִּתן להם אֲחֻזה בְּארץ מצרים.

וּבני ישראל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ

וַיַּעַצְמוּ בִּמאד מאד:

וַתִּמָּלֵא הָאָרץ אותם.

וַיָּקָם מלך חדש על מצרים

וַיֹּאמֶר אל עמו:

הנה עם-ישראל רב ועצום מִמנו

הָבָה נִתחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה,

וְהָיָה כי תִקְרֶאנָה מלחמה

וְנוסף גם הוא על שונאינו

וְנלחם בנו וְעלה מִן הארץ.

וַיַּעֲבִידוּ

את בני ישראל בְּפָרֶךְ,

וַיְמָרְרוּ את חייהם בַּעֲבוֹדה קשה

בְּחוֹמֶר וּבִלְבֵנים וּבְכל עבודה בַּשדה,

את כל עבודתם אשר עָבְדו בָּהם.

בְּפָרֶךְ:

♪ **וְכַאֲשֶׁר יְעַנּו אותו**

כֵּן ירבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ.

וַיְצַו פרעה לְכל עַמּוֹ לֵאמֹר:

כל הבן הילוד הַיְאוֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ

וְכל הַבַּת תְחַיּון.

וַיָּבֹאוּ משה וְאהרון וַיֹּאמְרו אל פרעה:

♪ שַׁלַּח אֶת עַמִּי

וַיַּכְבֵּד פרעה את לִבּוֹ וְלֹא שִׁלַּח את הָעָם.

אלו עֶשֶׂר מַכּוֹת שהביא
הקדוש-ברוך-הוא
על הֲמִצְרִים
בְּמִצְרַיִם:

דם 	**צפרדע** 	**כינים**
ערוב 	**דבר** 	**שחין**
ברד 	**ארבה** 	**חושך**

מכת בכורות

וַיָּקָם פרעה לַיְלָה
הוא וכל עבדיו וְכל מִצרים
וַתְּהִי צעקה גדולה בְּמצרים.
וַיִּקְרָא לְמשה וּלְאהרון לַיְלָה,
וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עמי
גם אתם גם בני ישראל.

וְיִקְחוּ להם איש שֶׂה
לְבֵית אָבוֹת, שֶׂה לַבָּיִת.
וְאכלו את הבשר בַּלילה הזה
צלי אש וּמצות
על מרורים יֹאכְלוהו.
וְכָכָה תאכלו אותו:
מָתְנֵיכם חגורים
נעליכם בְּרגליכם
וּמַקֶּלכם בְּיֶדְכֶם
וַאֲכַלְתֶּם אותו בְּחיפזון.

וַיִּשָּׂא העם את בְּצֵקוֹ טרם יֶחְמָץ.
מִשְׁאֲרוֹתָם צְרוּרֹת בְּשִׂמְלֹתָם
על שִׁכְמָם.
וַיֹּאפוּ את הבצק אשר הוציאו ממצרים
עוגות מצות כי לא חָמֵץ,
כי גֹרשו ממצרים ולא יכלו לְהִתמהמֵהַ.
וגם צֵדָה לא עשו להם.

זכור את היום הזה
אשר יְצאתֶם ממצרים, מבית עבדים.

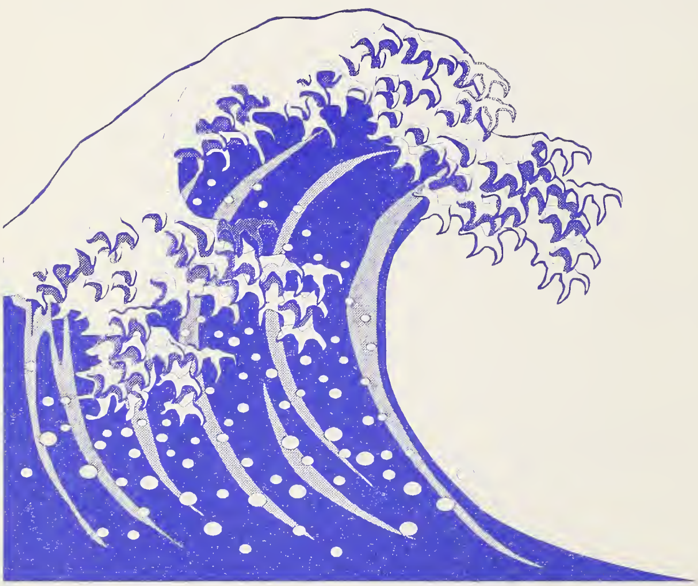
וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם,
וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל הָעָם
וַיֹּאמְרוּ: מַה זֹּאת עָשִׂינוּ
כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ?
וַיֶּאְסֹר אֶת רִכְבּוֹ וְאֶת עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ:
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם
וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חוֹנִים עַל הַיָּם.

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַמַּיִם-וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם.
וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם.
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיָד רָמָה.

אז ישיר משה
וּבְנֵי ישראל
את השירה הזאת.

♪ אשירה ליהוה כי גָאֹה גָאָה.
סוס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַיָם.
עָזִי וְזִמְרָת יָהּ
וַיְהִי לִי לִישועה.
אמר אויב:
אֶרְדֹף, אַשִׂיג,
אֲחַלֵק שָלָל.
נָשַפְתָ בְרוּחֲךָ-
כִסָמוֹ יָם;
צָלְלוּ כַעוֹפֶרֶת
בְמַיִם אַדִירִים.

אותה שעה

בִקְשוּ
מלאכי השרת
לומַר שירה
לפני הקדוש-ברוך-הוא.
אמר להם הקדוש-ברוך-הוא:
♪ מעשי יָדַי טובעים בַיָם-
וְאתם אומרים שירה לְפָנַי?

בצאת ישראל מִמִּצְרָיִם

בית יעקב מֵעַם לֹועֵז.
היתה יהודה לְקָדְשׁוֹ,
ישראל מַמְשְׁלוֹתָיו.

הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס,
הירדן יִסֹּב לְאחור.
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים,
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן.

כוס שנייה
יציאת מצרים

וַיִּסְעוּ כל עֲדַת בְּנֵי-ישראל

וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידים וְאין מים לִשתות הָעָם.

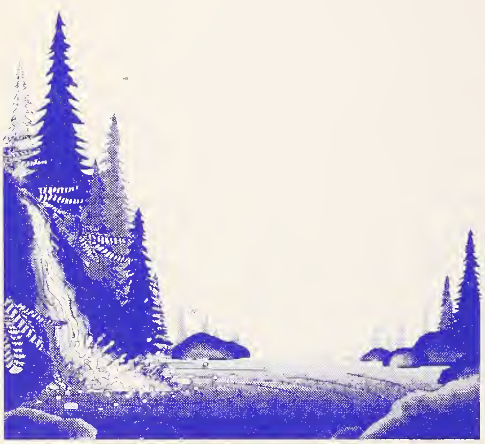
וַיִּצְמָא שם העם לַמַּיִם.

וַיָּלֶן הָעָם על משה וַיֹּאמְרוּ:

מה נשתֶּה? תנו לנו מים וְנשתה!

למה זה הֶעֱלִיתָנוּ ממצרים

לְהָמִית אותי וְאת בָּנַי וְאת מִקְנַי בַּצָּמָא?

וַיַּקְהִילוּ משה וְאהרון את הַקהל

אל פני הסלע.

וַיָּרֶם משה את ידו

וַיַּךְ את הסלע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמַיִם

וַיֵּצְאוּ מים רבים.

ומשה הכה על צור,

במטה הכה על הסלע,

במטה הכה על הסלע,

ויצאו ממנו מים.

הפלא ופלא, אמן סלה.

ומשה הביא גדי

ויניקהו דבש מסלע,

ויהי קולו כמעין

זך וצלול כמים.

הפלא ופלא, אמן סלה.

וַיָּבֹאוּ בני ישראל למדבר פארן
וַישבו בקָדֵש. ויאמרו אל משה:
נִשְלְחָה אנשים לפנינו וְיַחְפְּרוּ לנו
את הארץ.
וַיִשלח אותם.משה לָתור
את ארץ כנען.
וַיֹּאמר אליהם:
עֲלוּ זה בַּנגב וַעֲליתם את הָהָר-
וּרְאיתם את הָארץ מַה היא,
ואת העם היושב עליה,
הֶחָזָק הוא, הֲרָפֶה, הַמְעַט הוא אִם רָב.

וַיָּשובו מִתּוּר הָאָרץ
מִקץ ארבעים יום.
וַיְספרו לו וַיֹּאמרו:
באנו אל הארץ אשר שְׁלַחְתָּנו-
וגם זבת חלב וּדבש היא וזה פִּרְיָה.
אֶפֶס, כִּי עַז העם, היושב בָּאָרץ.
וַיּוֹצִיאוּ דִּבַּת הָאָרץ, אשר תָּרוּ אוֹתה, לֵאמוֹר:
הָאָרץ אשר עברנו בה לָתור אותה-
אֶרֶץ אוכלת יושביהָ היא.

וַיַּהַס כָּלֵב
את העם אל משה וַיֹּאמֶר:

עָלֹה נַעֲלֶה
וְירשנו אותה
כי יכול נוּכַל לָהּ.

כוס שלישית
קיבוץ גלויות

♪ בכל דור ודור חַיָּב אדם לִראות את עצמו כְּאִלּו הוא יצא ממצרים

♪ והיא שֶׁעמדה

לַאֲבותינו וְלָנו שלא
אחד בִּלבד
עמד עלינו לְכַלּוֹתנו. אלא
שֶׁבְּכל דור ודור
עומדים עלינו לְכַלּותנו
והקדוש ברוך הוא
מַצִּילֵנו מִיָּדָם.

♪ שִׁיר המעלות

בְשוב יהוה את שִׁיבַת ציון

הָיִינוּ כְּחולמים.

אז יִמָלֵא שְׂחוק פִּינוּ וּלְשׁוֹננו רינה.

אז יאֹמְרו בגויים:

הִגדיל יהוה לעשות עם אלה,

הִגדיל יהוה לעשות עִמָנו,

היינו שמחים.

שׁוּבָה יהוה את שְׁבוּתֵנו

כַּאֲפיקים בַּנגב.

הזורעים בְדמעה בְּרִנה יקצׂרו.

הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נושֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָרַע,

בוא יָבוא בְרִנָה נושא אֲלֻמוֹתיו.

אליהו הנביא

אליהו התשבי,

אליהו הגלעדי,

במהרה יבוא אלינו

עם משיח בן דוד !

קרב יום אשר הוא לא יום ולא

לילה

רם הודע כי לך היום אף לך

הלילה

שומרים הפקד לעירך כל היום וכל

הלילה

תאיר כאור יום חשכת

לילה.

חד גדיא

חד-גדיא
דְזַבִּין אבא
בִּתְרֵי זוּזֵי.

וַאֲתָה שוּנְרָא
וְאָכַל לְגדיא.

וַאֲתָה כַּלְבָּא
וְנָשַׁךְ לְשוּנְרָא.

וַאֲתָה חוּטְרָא
וְהִכָּה לְכַלְבָּא.

וַאֲתָה נוּרָא
וְשָׂרַף לְחוּטְרָא.

וַאֲתָה מַיָא
וְכָבָה לְנוּרָא.

וַאֲתָה תוֹרָא
וְשָׁתָה לְמַיָא.

וַאֲתָה הַשּׁוֹחֵט
וְשָׁחַט לְתוֹרָא.

וַאֲתָא
מלאך-המות
וְשָׁחַט לשוֹחֵט.

ואתה הקדוש ברוך הוא
ושחט למלאך-המות
דְשחט לְשוחט, דְשחט לְתורא,
דשתה לְמיא, דְכבה לנורא,
דְשרף לְחוטרא,דְהכה לְכלבא,
דְנשך לְשנרא, דְאכל לגדיא,
דְזַבִּין אבא בִּתְרֵי זוּזֵי.
חד גדיא חד גדיא

חג גדיא

האזינו חבריא
מעשה בחג גדיא.
הסיפור איש לא בדה
כך כתוב בהגדה.
חד גדיא...

אבא אל השוק הלך
וקנה גדי צח ורך
זה הגדי, גדי עיזים
הוא קנה בשני זוזים.
חד גדיא...

החתול ארוך שפם
מחשבה רעה זמם
את הגדי תפש בכף
ואחר אותו טרף.
חד גדיא...

זאת ראה והתמרמר
הכלבלב שבחצר
לזולל הוא לא סלח
ונשוך אותו נשך.
חד גדיא...

מן החוץ זנק מקל
על הכלב התנפל
ובקצף רב חבט
והרביץ בו מכל צד.
חד גדיא...

השתולל אז שביב האש
במקל לנקום ביקש
התלקח פיף ופף
המקל כליל נשרף.
חד גדיא...

שטף מים, מים גל
על האש קפץ חיש-קל
השתרע רגע קט
והאש כבתה מיד.
חד גדיא....

בא השור אל האגם
את המים הוא לגם
כל המים אשר בו
הוא הגיח אל קירבו.
חד גדיא...

הטבח בחר קרבן
את השור הגרגרן
הוא השחיז את הסכין
ארוחת בשר הכין
חד גדיא...

משמים בא מלאך
והפיל את הטבח
שמיאן רוחו עצור
והכריע את השור.
חד גדיא...

מרקיע קול יקרא:
קץ לרשע, קץ לרע!
מן הארץ שוד יתם
ושלום על העולם!

אחד

מי יודע

אחד

אני יודע

אחד אלֹהינו שֶׁבַּשָּׁמַיִם ובארץ.

שני לוחות הַבְּרִית.

שְׁלֹשָׁה אבות.

ארבע אִמהות.

חמישה חֻמְּשֵׁי תורה.

שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה.

שִׁבעָה יְמֵי שַׁבְּתָא.

שְׁמונָה יְמֵי מִילָה.

תִּשעָה יַרְחֵי לֵידָה.

עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא.

אַחַד-עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא.

שְׁנֵים-עָשָׂר שִׁבְטַיָּא.

שְׁלֹשָׁה-עָשָׂר מִדַּיָּא.

אחד מי יודע
אחד מי יודע
אחד אלֹהינו שבשמים ובארץ.

כוס רביעית
ברכת הארץ

חֲסַל

סִדּוּר פסח כְּהִלְכָתוֹ

כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.

כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אותו

כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂותו.

זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה,

קוֹמֵם קְהַל עֲדת מִי מָנָה.

קָרֵב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה,

פְּדוּיִם לציון בְּרִנָּה,

בִּירושלים הבנויה.